בה א ב מוש"ט מ"מ מי כח סעיף ד בהג"ה: בר ב מיי׳ שרנית הורה ו חוו עשין כב טוש"ע ח"מ סי קעה סעיף לח: בד ד (מיי' שס) טוא

שם סעיף לט: בח ה מיי שם הלכה ז ופ"ו מהלי ת"ת הלי יד סיי ח סמג שם וסיי קז טוש"ע ח"מ שם סעיף מ

מג: גמ ו מיי פ״ה מהלכות גזלה ואבידה הלי י סמג עשין מב טוש"ע ח"מ

מי שמט מעיף ה: ם ז מייי שם פ״ו הל׳ ב ועיין בהשגות ובמ"מ ופי"א הלי י סמג שם טוש"ע ח"מ סי' רגט סעיף ו וסימן שסח סעיף א: ח מיי׳ פ״ו שם הל׳ טו סמג שם טוח"מ

סיי שע: סי שע: סב ט י מיי שם הלי יד סמג שם טוח"מ שם: סג ב מיי פ"ה שם הלכה י ממג שם מוש"ט ח"מ סי׳ שסט סעיף ה: שד ל מ מיי׳ שם פ״ו הלכה ג סמג שם

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תד"ה היינו גזלן ואפילו למ"ד. נ"ב לעיל נז ודף : טט

לעזי רש"י גיור"א. (אינו לע"ז. אולי

מוסף רש"י עורות של בעל הבית מחשבה מטמאתן. נעל הנית אינו עשוי למוכרן מהן ודולבקאות וקטבלאות ומשחשב עליהן לדבר שראוי לו בלא חסרון מלאכה מקבלין טומאה מיד (לעיל סו:). ושל עבדן. העשוי למכור אין מחשבתו מטמחתו דעביד ועדיין לא נגמרה מלאכחן אין מחשבה מטמאתן. אין מחשבה ואע"פ שחישב עליהו לדבר אין בו חסרון מלאכה, כגון לכיסוי חבילות סוסים ופרדים, כמו שעושין דכיון דידע מאן שקליה אזל ותבע ליה לדינא (שם). חילוף הדברים. סתם גזילה איכא יאוש. סמם גוינים כוכנו מוניה דכיון דלעיניה גזלה מיניה איניש אלמא הוא, אבל סתם גניבה ליכא דסבר משכחנה ליה לגנב (שם וכעי"ז קדושין נב:). והאגם. ממסן דיהיב דמי (לעיל זו). הקדשן הקדש. ואסור ליהנות

מחוות, ותרומתו תרומה.

אפומה דקד. ונמלה שהפסידו שלה כדין: דמגיססה. בני כפר דאו אמרן אלא חד אבל בתרי לא. וה"ת והה לעיל שרי להפקעת הלואה וא"כ מפסידים אותו הרבה שאם היה רוצה יכול ליה. על פי עד אחד אין מוליאין ממון אבל מחייבין בעל דין שבועה לכפור וי"ל דמכל מקום לא משמחינן ליה כיון שאין משלם על ידם להכחיש העד כדין מורה. לשון אחר דמגוזמא אנסין בחזקה כמו אלא מה שחייב לו: ליבא משום דינא דבר מצרא. פירשמי

בפרק המקבל (ב"מ דף קח:): עד דמקבל עילויה בו'. אומר ר"מ דהיינו דוקא כשישראל רוצה ליתן לו כמו שנותן לו העכו"ם אבל אם העכו"ם רולה ליתן לו יותר ° אין להפסיד בשביל כן:

תנא ואם נמל בו'. מפורש לעיל במרובה (דף סו.ל):

רבה אומר בידוע נמי מחלוקת. והא דאמר במרובה ולשיל דף פח.) ואף רבי אלעזר סבר חיוביה לאחר יאוש כו׳ עד דפריך ודלמא דשמעי׳ דאייאש האי פירכא לא אמי אליבא דרבה דאיהו לא מפליג מידי בין סתס לידוע: לפי שאין יאוש לבעלים מתניגן לה. אין מגיה המשנה אלא כך מפרש שלא נתייאשו הבעלים אפילו אומרים שנתייאשו: בלבם הריבר גולו. ואפי׳ למ״ד אן לסטים מוויין גנב הוא לענין שמשלם כפל אבל מ"מ גזלן הוא דמקרי: ת"ש הגנב והגולן. ומשום דמיטמר מאינשי קרי ליה גנב אע"ג דלא משלם כפל למ"ד (שם) גזלן הוא: דתהנה

שאין יודעין לדון במשפט: כי דוואר. שלטון: חד אמומחא שדו אתו גוואי וקא מחו ליה (מגילה כח.)

> בחוקה: והחמר מר ובין מעכו"ם כו'. בבבה מליעה בהמקבל: הרבעים. הרבעת: בזתנר' הרי אנו שנו. דמסתמא נתייאשו הבעלים מיד וקננהו היאך ביאוש [®]ושינוי רשות: אם נתייחשו הבעלים. דשמעינן דחייחוש דאמר ווי לחסרון כים אבל סתמא לא וקשיא לסטים דסיפא אלסטים דרישא ובגמרא פריך ומשני לה חדא בלסטים עכו"ם וחדא בליסטים ישראל דמייאש מסתמא: נחיל. גיור"ח: לא יקון את הסוכה. נתיישבו דבורים על סוכת חבירו וירא ליטלו אחת אחת שלא יברחו לא יקון את הסוכה להוליכן כולן ביחד ואפילו ע"מ ליתן דמים: גבו' אם נעל. חמור מן המוכסין: יחזיר לרחשונים. ופליגה ברייתה המתני׳: יהוש כדי. שנתייאשו הבעלים ביד מוכם לא הנה המוכם ביאוש לבדו בלא נחינת דמים או שינוי מעשה וכי אתא ליד שני באיסור אתא לידיה: אם בא להחזיר. שחקיד הוא: יחזיר לבעלים הראשונים. ולא למוכק: בגיוסא. פבגאוה ובזרוע: אמרי מימר. לא ותן לו ואין חובטין במקלות. לשון אחר דאמרי לנגול מי יימר כדקאמרת הבא עדים שגנבו ממך: מחשבתו מטמחתן. חישב עליהם בדבר שאין בו חסרון מלאכה כגון כי לעולבא ולמטה ירדו לטומאה מיד: ושל עבדן. שהומנותו בכך סתמיה למכירה הלכך אין מחשבתו מחשבה שאם יבאו בני אדם לקנותו ימכרנו להן ונמצא שסופן למנעלין ועדיין לא נגמרה מלאכתן לכך: של גולן אין מחשבחו מטמאחן. דלאו דידיה הוא דכיון דידע מאן שקליה מיניה לא מייאש: ושל גנב מחשבתו מטמחתן. דחייחוש מרייהו דלח ידעי למאן יתבעו: חילוף הדברים. גזלן כיון דשקליה מיניה בהדיא ולא מלי קאי באפיה מייאש גנב סבר בחישנא ליה ומשכחינא ליה: בסתם. דלא שמעינן דמייאש דבהא פליגי דמר סבר סתם גניבה יאוש בעלים הוא ולא סתם גזילה ומר סבר חילוף הדברים כדפרישית: אבל בידוע. דשמעינן דמייחש: דברי הכל יחוש כדי קני. ואפי׳ גנב לר״ש וגזלן לרבכן: בידוע נמי מחלוקת. דאי נמי דשמעינן דמייאש אמרי רבנן בגזלן דלא הוי יאוש דכל שעתא דעתיה למנקטיה בדינא וכן גנב לרבי שמעון: דחנן במסניסין. הך מתניתין דעורות דטהרות דקתני לפי שלא נתייאשו הבעלים: שחין יחוש לבעלים. חין יאושן יאוש: מוכם גזלן לסטים גנב: ומשני בלסטים מזויין. דגולן

א) נייל רב כהנא וכן הוא נירם' הרא"ש. ו) ומפירש"י ב"מ ל: ד"ה דיני דמגחתא נראה דגרם הכא בגזמיא סריסים י' (של בית רבי) העומדין לרדות ע"ש ופירש"י דהכא ול"ע בגיאות בלי טענהן, ז) לעיל ם). [קדושין נב:], ט) לעיל סו., י) [ס"א אינו], כ) [ד"ה אמר], הגהות הב"ח (א) גם' אינהו נמי אחד מומתא שדי: (ב) רש"י ד"ה מחשבתו וכו' לעולבא. :כ"ב ע"ל בדף סו ע"ב

גליון הש"ם גם' קסבר יאוש כדי לא הני. חמום לי בחונים דלטיל קבי. ממוט פי בסומים לכעיכ דף סו ע"ב דהקשה אביי בר"י מעורות של בעה"ב לר"י מעורות של בעה"ב וכו' הא מתניתא דהכא מוכח כר"י דעכ"פ יאוש לחוד לא קני: שם ל"ש אלא לסמים טכו"ם. עייו עירובין דף סב ע"ח תוד"ה כן נח: רש"י ד"ה הרי אלו שלו ובו' ושינוי אלו שלו וכו' ושינוי רשות. ק"ל לא"כ האיך אמרי' גגמ' קסבר יאוש לכדי ל"ק הא הוי יאוש וכינוי רשות אלא ע"כ דלא חבר דינוי רשות אלא ע"כ דלא מקרי שינוי רשות כמ"ש תוס' לעיל דף סו ואי לוט לפיל לן טו אינו דבסברא זו דתוספ' פליגי מתני' וברייתא מתני' ס"ל דמקרי שינוי רשות א"כ איר אמרי׳ א״ד אם בא וכו׳ מ״ט יאוש כדי קני הא י״ל מ״ט יאוש כדי קני הא י״ל דס"ל כמתני' דמקרי ש"ר ול"ע: שם ר"ה בגיותא בגאוה. כלש"י כב"מ דף ל ע"ב הבים הגי' כמו גומים ובערוך ערך מגסתא הגיר' בדיני דמגוסתא ופי' דדנין בגסות: תום' ד"ה עד

רבינו חננאל

וכו' אין להפסיד בשביל כן. עיין נ"נ דף כא ע"א תוס' ד"ה ולא לסופר:

לא אמרן אלא בדיני דמגוסתא. פי׳ דין של אומות העולם של הדיוטות שדנין בגסות, בגמ׳ נטלו כדאמרינז כו אמוינן בגמי נטיוו מוכסין, לא שנו אלא בליסטים גוי דדיני בגיתי, פי' גוים שדנין בשמא ובגאות, ולא מיאש. אבל בליסטים ישראל. כיוז דכי ליסטים הוא ומי יימר שזה מי יימר דמחייבי ליה בי דינא. וכיון דמיאש מותר ליקח מליסטים ישראל. גוים דדייני בגיתי. פי׳ בכח בגיאות בלא טענה.

אפומא דחד ולא אמרן אלא חד "אבל בתרי לא וחד נמי לא אמרן אלא בדיני דמגיסתא אבל בי דוואר יאינהו נמי (4) חד אמומתא שדו ליה אמר רב אשי כי הוינא בי יונא איבעיא לן אדם חשוב דסמכי עליה כבי תרי מפקי ממונא אפומיה ולא איבעי ליה לאסהודי או דלמא כיון דאדם חשוב הוא לא מצי משתמים להו ומצי לאסהודי תיקו אמר רב אשי האי בר ישראל דזבין ליה ארעא לעובד כוכבים אמצרא דבר ישראל חבריה משמתינן ליה מאי מעמא אי נימא משום דינא דבר מצרא יוהאמר מר יזבין מעכו"ם יוזבין לעכו"ם ליכא משום דינא דבר מצרא אלא ידאמרי' ליה ארבעית לי אריא אמצראי משמתינן ליה עד דקביל עליה כל אונמא המשמתינן ליה בהתנה בה חמורו ונתנו לו חמור אחר נטלו לסטים את כסותו ונתנו לו כסות אחרת הרי אלו שלו מפני שהבעלים מתייאשין מהן: יהמציל מן הנהר או מן הגיים או מן הלסטין אם נתייאשו הבעלים הרי אלו שלו וכן נחיל של דבורים אם נתייאשו הרי אלו שלו

א"ר יוחנן בן ברוקה "נאמנת אשה או קטן לומר מכאן יצא נחיל זה "ומהלך בתוך שרה חבירו להציל את נחילו ואם הזיק משלם מה שהזיק אבל ילא יקוץ את סוכו על מנת ליתן את הדמים ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר אף קוצץ ונותן את הדמים: גמ' תנא אם נמל מחזיר לבעלים הראשונים קסבר יאוש כדי לא קני ומעיקרא באיסורא אתא לידיה ואיכא דאמרי יאם בא להחזיר יחזיר לבעלים ראשונים מ"מ סיאוש כדי קני מיהו אי אמר אי אפשי בממון שאינו שלי מחזיר לבעלים הראשונים: הרי אלו שלו מפני שהבעלים כו': אמר סרב אשי לא שנו אלא לסמים עובד כוכבים אבל ליסטים ישראל לא סבר למחר נקישנא ליה בדינא מתקיף לה רב יוסף לאדרבה איפכא מסתברא עכו"ם דדייני ייבגיתי לא מייאש ישראל כיון דאמרי מימר מייאש אלא אי איתמר אסיפא איתמר המציל מן העכו"ם ומן הלסטים אם נתייאשו הבעלים אין פחתמא לא לא שנו אלא עכו"ם משום דדייני בגיתי אבל לסמים ישראל כיון דאמרי מימר מייאש "תנן התם עורות של בעל הבית מחשבה מממאתן ושל עבדן אין מחשבה מממאתן של גולן אין מחשבה מממאתן ושל גנב מחשבה מממאתן ר"ש אומר ®חילוף הדברים של גזלן מחשבה מטמאתן של גנב אין מחשבה מממאתן לפי שלא נתייאשו הבעלים אמר עולא מחלוקת בסתם אבל בידוע דברי הכל יאוש קני רבה אמר בידוע נמי מחלוקת א"ל אביי לרבה לא תיפלוג עליה דעולא דתנן במתני' כוותיה לפי שלא נתייאשו הבעלים מעמא דלא נתייאשו הבעלים אבל נתייאשו הבעלים הרי אלו שלו אמר ליה אגן לפי שאין יאוש לבעלים מתניגן לה תגן נמלו מוכסין חמורו כו' מני אי רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב בשלמא לעולא דאמר בידוע קני הכא נמי בידוע ודברי הכל אלא לרבה דאמר בידוע נמי מחלוקת הא מני לא רבגן ולא ר"ש בלסטים מזויין ור"ש היא אי הכי היינו גזלן תרי גווני גזלן ת"ש יהגנב והגזלן והאנם הקדשן הקדש ותרומתן תרומה ומעשרותן מעשר מני אי רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב בשלמא לעולא דאמר בידוע קני הכא נמי בידוע ודברי הכל היא אלא לרבה דאמר בידוע נמי מחלוקת הא מני לא רבגן ולא ר"ש הכא גמי בלסמים מזויין ור' שמעון היא אי הכי היינו גזלן תרי גווני גזלן ואי בעית אימא הא מתניתא רבי היא דתניא רבי אמר גנב כגזלן וקיימא

מוכס: אנס. דקתני גבי גזלן הוי חמסן דיהיב זוזי: ורבי שמעון היא. דאמר גזלן קני: הוא: היינו גולן. והא תנא ליה